

Poekebeekroute

Tekst: Yves De Baets
Foto's: Marc Roels

Op zoek naar stilte en de wieg van de kardinaal

Mijn jeugd bracht ik door in Sint-Maria-Aalter, een Oost-Vlaams gehucht dat als een uitstekende punt een enclave vormt in West-Vlaanderen. Een plek die heel landelijk is en waar nog hier en daar wat bos voorkomt. Van daaruit – op zoek naar wat jeugdnostalgie – trokken we op een zonnige maar frisse lentedag op tocht langs de Poekebeekroute, die zigzaggend over de grens met Oost- en West-Vlaanderen, ons een middag vol stilte en rust bezorgde, maar ook grote honger en dorst.

Het Kasteel van Poeke

De officiële startplaats van de Poekebeekroute is, je raadt het al, Poeke, een deelgemeente van Aalter. Poeke zou als dorp het vermelden niet waard zijn, mocht er geen prachtig rococokasteel staan, dat je meteen 200 jaar terug in de tijd brengt. Een kasteel in roze natuursteen, met een slotgracht, vele torentjes en een geheime dienstingang, omgeven door een Engels landschapspark. Na jaren van verval nu eigendom van de gemeente, die het opknapt. Je ziet er zo in je verbeelding dames met hoge pruiken paraderen en edellieden te paard voorbij

Monumentaal begin aan het kasteel van Poeke

galopperen. Een tijd toen fietsen nog niet bestonden. Maar nu wel en dus springen we op ons metalen ros de velden in.

Bij de boeren

Wat meteen opvalt: hier rijden we door landbouwgebied. Velden en boerderijen in overvloed. Veel groen zien we nog niet, want de velden zijn nog niet bewerkt, maar in de zomer moet het hier heerlijk fietsen zijn, tussen korenvelden en maïs. De boerenwegels zijn verhard met asfalt, maar verlaten en stil. Geen auto komt de rust verstoren. We zagen er wel een paard met koets en dachten even dat we echt in de gouden jaren van het Kasteel van Poeke terechtgekomen waren.

We fietsen door kleine dorpjes waar nauwelijks eten of drinken te koop is: Poesele, Vinkt, ... Je krijgt het gevoel dat een terrasje hier in deze streek een zeldzaam goed is. Een gevoel dat werkelijkheid wordt. Wel een mooi gerestoreerde windmolen met draaiende wieken. Ook al een zeldzaamheid.

Kathedraal van te Lande

Even voor we Kanegem binnenrijden, slaken we een kreet van blijdschap. In de Naelde is een taverne waar lekkere koffie, wafels en pannenkoeken bij tientallen worden geserveerd. Niet moeilijk ook: dit is het enige treffelijke terras en café op de hele tocht en we snakken naar iets voor tussen de tanden. We genieten ondertussen van een prachtig uitzicht op de kerk en het dorp in de verte.

We lezen ondertussen in onze routebeschrijving dat hier Kardinaal Daneels werd geboren (Kanegemdorp 43) en daarnaast ook Briek Schotte een standbeeld heeft. Kanegem heeft ook faam als bloemendorp en in de zomer zouden hier 10.000 rozenstruiken en evenveel geraniums in bloei staan. We moeten hier dus zeker terugkomen. Kanegem is ook een mooi dorp. De kerk ziet er een beetje als een kathedraal uit – de geboorteplaats van een kardinaal waardig – en het dorpsplein straalt charme en karakter uit. Wie een fotoestel heeft, kan er niet aan weerstaan om hier wat sfeerbeelden te maken.

Schuiferskapelle

Eens door het dorp rijden we terug door weidse velden met schier eindeloze vergezichten. Dit landschap in de omgeving van Tielt is licht glooiend en daardoor bijzonder gevarieerd. De wegen

Kanegem: een eerbetoon aan Briek Schotte

zijn nauwelijks twee meter breed, maar dat deert niet. Het zijn gedroomde fietswegen en tot nu toe kwamen we nog geen vijf auto's tegen. Een bord naar Schuiferskapelle volgen we niet, maar de naam spreekt tot de verbeelding als boerengat. Net als Doomkerke, wat verderop, zijn het dorpen die sinds de tweede wereldoorlog nauwelijks veranderd zijn en waar je zo een Vlaamsch boerenepos kunt verfilmen.

Vorte bossen

Het laatste stuk van de tocht loopt door wat bosgebied. Een heel mooi stuk, een natuurreservaat, door de Vorte Bossen. Vort betekent in het plaatselijke dialect "rot", maar toen we erdoor fietsten, stonden duizenden bosbloempjes in bloei. En stil was het ook. Hoewel de E40 richting kust hier niet zover afluigt, lijkt dit toch wel een van de nog schaarse stiltegebieden van Vlaanderen te zijn. En we maken nu al het goede voornemen om in de zomer terug te komen.

De Artemeersmolen is niet alleen mooi, maar werkt nog

Overzicht

Aantal km: 45

Verkorting: je kan bijna halfweg naar het startpunt terugkeren

Reliëf: vlak tot licht heuvelachtig

Bodem: asfalt

Veiligheid: zo goed als enkel op landelijke rustige wegen, weinig verkeer.

Bewegwijzering: perfect

Start: aan het dorpsplein van Poeke, met ruime parking.

Logistiek: de tocht loopt door 4 dorpskernen, waar (beperkte) bevoorrading mogelijk is.

Openbaar vervoer: Aalter (station).

Folder: zoals alle folders van Toerisme Oost-Vlaanderen: helder, overzichtelijk, aantrekkelijk en volledig.

Info: Toerisme Oost-Vlaanderen, Woodrow Wilsonplein 3, 9000 Gent
tel.: 09 267 70 20 fax: 09 267 71 99 e-mail: toerisme@oost-vlaanderen.be

FMK waardering: een aangename tocht met in Poeke en Kanegem een paar pareltjes van Vlaamse architectuur.

